

LARS

Lars på 45 år har været misbruger gennem mange år, men han er nu ude af det. Lars lider af depression, som han får et antidepressivt præparat for. Han fungerer godt med støtte fra Hanne. Hun kommer hos Lars en gang om ugen. Derudover møder Hanne også Lars i det kommunale dagtilbud af og til. Hanne har lagt mærke til, at Lars' appetit har ændret sig i den seneste tid. Det har de snakket om.

En morgen kommer Lars i dagtilbuddet, hvor han klager over mange mavesmerter. Han ser også meget forpint ud. Hanne snakker med Lars om smerterne. De bliver enige om at ringe til lægen. De får en akuttid nogle timer efter.

Lars vil gerne have Hanne med som bisidder. Lægen spørger Lars, hvad der har fået ham til lægen. Lars svarer, at han egentlig ikke rigtig ved, hvorfor han er hos lægen, for han synes, at det hele går

meget godt. Hanne måber, for det er ikke mere end nogle timer siden, at hun bestilte en akut tid sammen med Lars. Da kunne han dårligt stå oprejst pga. smerter. Og nu sidder han og fortæller lægen, at han har det fint!

Hanne overvejer kraftigt, hvordan hun skal tackle situationen, så ikke Lars går fra lægen uden, at de overhovedet får snakket om den mave. Skal hun vente på, at lægen inviterer hende ind i samtalen? Skal hun opsummere for Lars, hvorfor de bestilte tiden?

Hanne har også noget viden, som lægen ikke har. Fx at hans hukommelse har lidt skade af det tidligere misbrug. Det, han mærkede i går og for nogle få timer siden, kan være helt væk nu. Hun synes, at den viden er vigtig for lægen – men hun kan ikke finde ud af, hvordan det kan få en naturlig plads i samtalen?

